

Vykúpenie v kompletности, v radosti

54-0330, Louisville, KY

(REDEMPTION IN COMPLETENESS, IN JOY)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Vykúpenie v kompletности, v radosti

(REDEMPTION IN COMPLETENESS, IN JOY)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 30.3.1954 v Louisville, KY

¹ Sme radi, že vás dnes večer znovu pozdravujeme v Mene nášho milého Pána Ježiša, vzkrieseného Syna Božieho. A Jeho prítomnosť tu bola už vtedy, keď som vošiel, a tak očakávame, že uvidíme nesmierne, hojne, ponad všetko, čo by sme dnes večer vôbec mohli urobiť alebo pomyslieť, že Boh na nás vyleje Svoje požehnania a vyvýši v našom strede Ježiša Krista.

Posledné dva večery som hovoril... V nedeľu večer, myslím, že sme mali službu uzdravovania, a v pondelok večer som kázal. A zobral som... V nedeľu ráno som v modlitebni začal určitú tému. A premýšľal som, zatiaľ čo sme čakali, kým sa trochu zhromaždí dav, že by som dal trochu voľný priechod svojim emóciám. Ja som...

V jednom z týchto dní, ak bude Boh chcieť a pomôže mi, rád by som mal niekoľko kampaní, kam by sa nešlo kázať, ani vyučovať Písmo, robiť zavolania k oltáru, ísť dolu k oltáru a modliť sa za ľudí, a ako sme to zvykli robiť my, baptisti. [Nieкто hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Počul som iba dvoch baptistov, ako povedali, „Amen.“ Tak kde ste dnes večer všetci?

Nieкто povedal, „Brat Branham, ty si bol baptista?“

Povedal som, „Áno,“ povedal som.

⁴ Raz som kázal tu v Arkansase. Nejaký človek, starý človek, on bol uzdravený. On bol... oni mali... On bol nazarén. Na ďalší deň mal na chrbte svoje barly, prechádzal mestom, a mal na nich nápis, „Včera večer ma Boh zbavil tejto veci.“ A bol veľmi vážne chromý. Bolo to v Little Rock. A bol na tom tak už niekoľko rokov. A všetci ho poznali, pretože chodieval po okolí, mal na zemi klobúk a predával z toho klobúka ceruzky. A každý ho poznal, tak to práve začalo, v meste sa udiala veľká vec.

A pár večerov po tom, kázal som a on sa postavil. Povedal, „Moment, brat Branham, nevadí ti, ak sa ťa niečo opýtam?“

Povedal som, „Nie, veru.“

A on povedal, „No,“ povedal, „keď som ťa počul kázať, vedel som, že si nazarén.“ Povedal, „Potom som tu videl všetkých tých letničných ľudí a niekto mi povedal, že si letničný.“ Povedal, „Pred chvíľou som ťa počul povedať, že si baptista.“ Povedal, „Toto nechápem.“

Povedal som, „No, to je jednoduché. Som letnično-nazarénsky baptista.“ To je pravda. To je pravda. Sme len... veríme.

⁸ Ó, priatelia, nepatrím do žiadnej denominačnej cirkvi, a predsa patrím do každej z nich. Keď som s týmto začínal, hovoril som, „Kristus je mojou hlavou. Táto Biblia je mojou učebnicou. A svet je mojou cirkvou.“ Tak to je to, čo chcem byť, až kým nezomriem.

⁹ No, za jeden alebo dva večery sa pokúsime znovu začať s uzdravovacou službou, keď dostaneme... Samozrejme, keď tu vidím ležať tieto lôžka a nosidlá, rád niečo uvidím. Tak veľmi túžim, aby sa tu v Louisville v Kentucky niečo stalo, pretože toto je môj domovský štát.

V Kentucky som nikdy nemal dobré... to, čo nazývate dobrým zhromaždením. A to nemyslím so žiadnou kritikou. Na mnohých miestach som ich mal mnoho zlých. Ale mám na mysli, že tu doma je to tak ťažké. Ja... jednoducho to je tak ťažké prelomiť. Neviem prečo. Ale myslím, že je to preto, že Ježiš povedal, „Vo vašej vlastnej krajine,“ že ako to bude, pravdepodobne to tak je. Ale nikdy nevidíme príliš veľa mimoriadnych zázrakov.

Asi pred rokom alebo dvomi som tu mal v Jeffersonville zhromaždenie, ale stalo sa, že tá žena bola niekde odtiaľto z Kentucky. Od končatín smerom dolu akoby stvrdla; alebo skôr od bedier až po končatiny. A sedemnást' rokov nechodila. Mnohí z vás ste tam v ten večer boli, pamätáte si ten prípad. A ona hneď vstala a normálne vyšla z modlitebne.

¹² No, bol by som rád, keby niečo začalo tu v Louisville, kde by som mohol vidieť, ako cez toto krásne veľké mesto preletí staromódne prebudenie.

Je to mesto ako všetky ostatné mestá; je tak skazené ako všetky ostatné. Viete, že to je pravda. Neubližujem Kentucky, pretože aj ja som Kentačan. V poriadku. Ale je to pravda. Je skazené. Toto je domov všetkých tých whisky a liehovarov a zlých zariadení a všetkého možného, deje sa to rovno tu v Louisville v Kentucky, takže toto je sídlo satana.

Ale môžeme to rozbiť na kusy s Evanjeliom Ježiša Krista, ak sa všetci dáme dohromady. To je pravda. Musíme spolu zjednotiť svoje sily a zatlačiť.

¹⁵ Pred nejakým časom povedal jeden evanjelista, ktorý je v krajine veľmi známy, hovoril o tunajších zhromaždeniach. Povedal, „No, tu je to, čo to je.“ Povedal, „Keď idem do mesta, všetko po celej krajine musí sponzorovať moje zhromaždenia, inak nepôjdem.“ To je pravda. No, len sa zamyslite. Myslím, že v Louisville je asi šesťdesiat alebo sedemdesiat veľkých baptistických zborov. Rozumiete? A čo metodisti? A to je metodistické mesto, tu hore je Asbury. Čo by ten človek mal, keby prišiel do tohoto mesta, len od metodistov a baptistov, nehovoriac o presbyteriánoch a všetkých ostatných?

No, koľko zborov plného Evanjelia je tu v meste? Dve alebo tri malé misie, ktoré tu niekde sú, len malé zbory tu i tam a oni spolu bojujú.

¹⁷ Tak, keď vojdete, musíte stáť v sile svojej služby. To je pravda. A dokonca... Pri každom sa do toho dostáva politika. Je to na sile tvojej služby, aby si čerpal z toho, čo Pán pošle. Mne sa to takto páči. Brat, ak Ježiš Kristus nie je mojou podporou a Tým, na kom závisím, potom nemám nič iné, na čo by som sa spoľahol. To je pravda. On... Na Kristovi, pevnej Skale, stojím; všetky ostatné základy sú pre mňa pohyblivými pieskami. Radšej by som kázal piatim ľuďom, o ktorých viem, že ich Boh poslal, aby počúvali Posolstvo, ako kázať desaťtisícom, ktorí boli do toho politicky vťahnutí. To je pravda.

Radšej by som videl také staromódne obrátenie, ísť dolu k oltáru, nariekať a preplakať sa cez to, ako by som videl desaťtisíc ľudí, ako by len povedali, „No, vyskúšam to.“ Vyskúšaš to? Kristus nie je na nejaké vyskúšanie. On je Ten, ktorého treba prijať. Žiť alebo zomrieť, potopiť sa alebo sa utopiť, každopádne Ho prijmite. To je pravda.

¹⁹ Ak sa modlím, ak by som sa dnes večer modlil za desaťtisíc ľudí a ráno by všetci zomreli, zajtra večer by som sa sem vrátil a modlil by som sa za chorých, veril by som, že Božie Slovo je správne. To je pravda.

Ak by som zomieral a pred sto rokmi zomrelo päťtisíc ľudí a boli tak dlho vo večnosti, vstali by a prišli na zem a povedali, „Brat Branham, nedôveruj Tomu. On nemá pravdu. Nedôveruj Tomu. My sme Mu dôverovali, odišli sme; zlyhali sme.“

Stále by som povedal, „Nechajte ma zomrieť v Ježišovi Kristovi.“ To je pravda. Verím tomu. A to je celé moje srdce, všetko je

umiestnené rovno v tom. A ja tomu verím z celého srdca a závisím na Ňom.

A milujem Jeho ľudí. Milujem vás spoluobčanov Kráľovstva Božieho. A chcem s vami stáť bok po boku a niesť to bremeno.

²³ No, dnes večer; včera večer som oznámil, že by som chcel dnes večer trochu hovoriť, ak bude Pán chcieť. Nechcem vás držať príliš dlho, unavovať vás, pretože očakávame...

Mám pre toto zhromaždenie niečo ako rúno pred Pánom. A očakávam, že Boh urobí niečo, čo začne zhromaždenie, ktoré sa bude odvíjať priamo tu v meste. Modlite sa; urobte svoju úlohu; potom, keď príde súd, môžeme všetci stáť a povedať, že sme vykonali svoju časť.

V 20. kapitole 2. Mojžišovej a začneme 7. veršom; chcel by som na chvíľu hovoriť, ak Boh dá, na veľmi, no, povedal by som, nie na nejakú ohromujúcu tému, ale dobrú tému. Minulú nedeľu sme v nedeľnej škole v modlitebni v Jeffersonville začali s témou 'Vykúpenie skrze Krv.'

²⁶ A tu je to, čo sa snažím robiť, ak chcete vedieť, prečo to tu robím. Mnohí z vás hovoria, že ste ma nikdy nevideli kázať pri kampani s uzdravovaním, ale je to za určitým účelom. Myslím, že ak by som mohol dostať duše do toho, aby zostali pokorené a prišli k oltáru, potom by som našiel priazeň s Bohom pre Louisville (To je pravda.), keď sa ľudia dostanú skutočne dolu pred Boha a modlia sa.

A potom, je mnoho z vás, priateľov, ktorí sa modlíte, postíte sa a bojujete sa chytiť to, za čo sa modlíte. To je pravda. Rozumiete? No, to vám neurobí nič dobré, keď sa postíte a modlíte, ak s tým nemáte nejaké skutky. Celá vaša viera na svete vám neurobí nič dobré, ak rovno tam nevystúpíte, nepostavíte sa tomu a nezoberiete to. To je všetko. Musíte ísť vpred. Musíte rovno vykročiť a urobiť to tak či tak. Keď o čokoľvek prosíte, choďte si to vziať. Boh povedal, že je to tvoje, tak neber nič menej. Vezmi si to, o čo si prosil. Urob to a zistíš, ako to dopadne. Áno. Nie, necúvaj a nehovor, „No, vezmem to druhé miesto.“

²⁸ Vezmem to prvé. Boh mi zaslúbil to prvé; to je to, čo chcem. A za tých dvadsaťtri rokov, čo Mu slúžim, On mi dal to miesto. A ja... A pokiaľ Mu verím a milujem Ho a On miluje mňa, bude to presne tak, pretože On je zaviazaný k Svojmu Slovu. „Čokoľvek prosíte, keď sa modlíte, verte, že to dostanete, budete to mať.“ To je to, čo On povedal. Je to tak? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] To je dobre. V poriadku.

Rád vás počujem hovoriť, „Amen.“ Vieš, sestra Hooverová, 'amen' pre mňa znamená 'nech sa tak stane.' A keď idem hovoriť, nepočujem nikoho, že by hovoril 'Amen,' potom som celý zmätený.

³⁰ Pred nejakým časom som tu kázal v jednom malom zbore a bol som len... Ó, nemám veľa kazateľských spôsobov - myslím, že podľa teológie tohto dňa, tak myslím, že som začal byť trochu búrlivý. A myslím, že som takto vyskočil na kazateľňu a chytil som do ruky mikrofón, a sedel som tam a nohy sa mi kývali a kázal som tak tvrdo, ako som len mohol. Prišiel som ku sebe; nevedel som, čo robím. O pár minút som sa znovu stratil a ocitol som sa dolu v strede uličky a vyhrnul si nohavicu. Nevieť prečo, ale bol som skutočne... Rád by som tam chvíľu zostal. To je jedna vec, ktorú by som rád povedal. Bolo to niekde, kde som si to iste užíval. Niekoľko dní potom som z toho žil.

Bol tam jeden človek, ktorý ku mne prišiel a povedal, „Počuj,“ povedal, „ako môžeš kázať, a všetci tí ľudia hovoria, 'Amen'?“

Povedal som, „To je to, čo ma povzbudzuje do kázania.“ Áno.

³² Mal som kedysi starého psa. Lovil som medvedíka čistotného. Myslím, že tu mám veľa priateľov z Kentucky, ktorí radi lovia medvedíka čistotného. A tak... A on by zahnal na strom čokoľvek, čo tam bolo, a išiel by po tom, okrem skunka; a on by s ním jednoducho nemal nič dočinenia. No, zahnal by ho pod nejaké krovie. A to jediné, čo som musel urobiť; nechcel som sa tam za ním predierať; tým som si bol istý. Takže jediná vec, ktorú by som urobil, to bolo len zodvihnúť to krovie, potľapkať ho a kričať, „Hľadaj, chlapče! Hľadaj ho!“ A on vybehne na toho skunka.

No, ten najhorší skunk, ktorého poznám, je diabol. A ak chcete trochu potľapkať, stačí len občas zakričať 'amen.' A ja... Spravíme, že po chvíli bude zahnaný na strom a dostaneme ho.

³⁴ Viete, starý Buddy Robinson, mnohí z vás o ňom počuli. Či nie, nazarénska cirkev? On povedal, „Pane,“ povedal, „daj mi chrbtovú kosť ako brvno. Daj mi veľa vedomostí na štíte mojej duše. A daj mi bojovať s diablom, dokiaľ mám aspoň jeden zub, a potom ho budem hrýzť len ďasnom, až kým nezomriem.“ Myslím, že to je dobre... A to je presne to, čo urobil. To je presne to, čo urobil; mal takmer sto rokov a stále kázal Evanjelium.

Počul som tých starých veteránov takto kázať. Jedného dňa som náhodou zapol rádio a jeden starý brat, ktorý sa volá Mordecai F. Hamm, má okolo sto rokov, stále káže Evanjelium. Povedal som, „Bože, žehnaj ho, a keď sa tam dostane, nech má vo svojej korune hviezdy.“

Brat Hamm, málo ho poznám. V jednom z týchto dní ho chcem stretnúť predtým, ako prejde do tej druhej Zeme. A tak, on si tam môže podať ruku s mnohými ľuďmi. Viem, že keď tam príde, bude tam mať mnohých, s ktorými si bude môcť potriať ruku, pretože to bol starý veterán.

Nech vás teraz Pán žehná. A teraz predtým, ako vstúpime do tohto Slova, poprosme Autora, aby prišiel dolu a zjavil nám To.

³⁷ Náš milý nebeský Otče, pristupujeme k Tebe dnes večer v tom milom a nádhernom Mene Tvojho Syna Ježiša, vyznávame naše hriechy, že nie sme hodní vypovedať Jeho sväté Meno. Lebo v... Celá rodina neba je pomenovaná 'Ježiš.' Celá rodina na zemi je pomenovaná 'Ježiš.' A v tom Mene sa skloní každé koleno a každý jazyk sa Mu vyzná, či sú to hriešnici alebo svätí. Potom, keď hovoríme v Jeho Mene, ako by sme sa mali chvieť v našich srdciach úctou, zatiaľ čo hovoríme. Tak prosíme v Jeho Mene, úctivo, aby si ku nám dnes večer prišiel, Pane.

Sme tu uprostred veľkého mesta so všetkými druhmi zariadení, ktorými satan ľudí zviazal do ich obchodov, do jeho hazardných hier, prostitúcie, whisky a cigariet. Ó, Bože, a mnohí kazatelia za kazateľňou to nechali prejsť, akoby to bola len jedna z tých bežných vecí.

Ale, Bože, daj nám hlas varovania, aby sme kázali Evanjelium priamo a pravdivo, položili sekeru ku koreňu stromu a nechali triesky lietieť, kdekoľvek to bude. Ale pomôž nám, Pane, vyniesť nad takýmito vecami súd a kázať Evanjelium Tvojho drahého Syna, Ježiša.

⁴⁰ Bože, daj, aby sa udialo niečo, čo otrásie týmto mestom pre Kráľovstvo Božie. Aby, dokonca aj cirkvi, ktoré len chodia po rohoch s niekoľkými členmi, ó, Bože, nech sa tieto cirkvi naplnia a zaplnia dobrými, staromódnyimi, svätými ľuďmi, ktorí sú znovuzrodení. Udeľ to, Pane. A nech obdržíme prebudenie, staromódne, Bohom-poslané prebudenie, ktoré sa bude otriasať z jednej strany mesta na druhú a zbaví ho všetkej podlosti. Ó, Bože, nedaj nám zdĺhavé zhromaždenie. Daj nám prebudenie, ktoré uzavrie ilegálne výčapy a napraví veci a spôsobí, že keď zazvoní cirkevný zvon, ľudia prídu, zídu sa k oltáru a budú sa modliť pred pastorovým poslanstvom a budú pripravení. Bože, udeľ to.

No, dnes večer tu môžu byť chorí, Otče. A zatiaľ čo hovoríme o chorých, alebo tiež za chorých, nech Duch Svätý uzdraví každého chorého v budove. Zachráň každého hriešnika. Zavolaj naspäť domov každého odpadlíka z jeho tvrdohlavej cesty.

A teraz, nech je Duch Svätý Tým, ktorý ma dnes večer priviedol k tejto téme. A nech vezme veci Božie a len tu použije Svojho sluhu ako nástroj a nech Boh obdrží slávu. Lebo o to prosíme v Jeho Mene. Amen.

⁴³ V 7. verši 20. kapitoly Numeri čítame toto:

A Hospodin hovoril Mojžišovi a riekol:

Vezmi palicu a shromaždi obec, ty aj Áron, tvoj brat, a budete hovoriť skale pred ich očami, a ona vydá svoju vodu. [v angl. preklade podľa Biblie KJV: „Jeho vodu“]

Chcem, aby ste si všimli to: „jeho vodu“.

...ona vydá svoju vodu. A vyvedieš im vodu zo skaly a napojíš obec aj ich dobytok.

Vtedy vzal Mojžiš palicu zpred tvári Hospodinovej, tak ako mu prikázal.

A Mojžiš a Áron shromaždili shromaždenie pred skalou, a povedal im: Nože vy buriči, počujte! Či vám azda z tejto skaly vyvedieme vodu? [Preklad podľa Biblie KJV: 'Či vám azda musíme z tejto skaly vyviesť vodu?' - pozn.prekl.]

A Mojžiš pozdvihnuv svoju ruku a dvakrát uderil skalou svojou palicou, a vyšli mnohé vody, a pila obec aj ich dobytok.

Nech Pán teraz vezme týchto pár Slov, keď sa vrátíme k našej téme z včerajšieho večera a privedieme to k tomuto, ak bude Boh chcieť.

⁴⁶ A teraz, chcem, aby všetci chorí, ktorí sú tu dnes večer... No, Billy dnes vôbec nevydával žiadne modlitebné karty, pretože som mu povedal, aby to nerobil. Povedal som, „Len choď, Billy, a povedz to bratovi Cauble. A nechaj ma...“

Snažím sa o niečo na slávu Božiu, len prosím Boha, aby nám pomohol, aby nám dal duše do Kráľovstva; a tí veriaci, ktorí posilnia svoju vieru a pohnú sa hore, dokonca bez ničoho iného, budú len postupovať hore a povedia, „Bože, verím Ti ohľadom Slova.“ To je to. To je ten začiatkový, prvý a najlepší spôsob. To je pravda. Vezmite Boha za Jeho Slovo. Potom, ak to nedokážete urobiť, potom, samozrejme, Boh posielal iné veci, ako sú dary a znamenia, aby potvrdil Svoje Slovo, aby To potvrdil každému veriacemu.

No, v nedeľu sme mali tému: 'Vykúpenie skrze Krv.'

⁴⁸ Teraz berieme Izrael na ich ceste, keď vychádzajú z Egypta, predobrazu sveta, na cestu do Palestíny, do zaslúbenej zeme. Myslím, že je to krásna vec. Jednoducho to milujem. Takmer každý týždeň si sadnem a čítam si tú Knihu Exodus, ak môžem, alebo toľko, koľko môžem. Milujem to, pretože je to dokonalý typ dnešnej cirkvi, ten stav, a to, ako sa Boh pohybuje. Vtedy sa hýbal; to, čo robil vtedy v tom prirodzenom, On to teraz robí v tom duchovnom. Vidíte to?

No, On tam viedol prirodzený Izrael, kde oni videli, dívali sa, premiestnil ich z určitej zeme do inej prirodzenej zeme.

No, keď teraz ideme do zaslúbenej Zeme, sme pučení Duchom Svätým. Veríte tomu, že sme na ceste do zaslúbenej Zeme? „V dome Môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, povedal by som vám to. Pôjdem a pripravím pre vás miesto.“ Je to tak? No, máme zaslúbenú Zem, do ktorej ideme, a každý deň predstavuje míľnik; ďalší deň, ďalší míľnik.

⁵¹ A tam je jeden veľký temný tieň, ktorý tam pred nami visí, a nazýva sa smrť. A zakaždým, keď naše srdce urobí úder, posúvame sa o krok bližšie k tomu. V jednom z týchto dní urobí svoj posledný úder a my vojdeme dnu. Chceme vo svojom čase udržať svoj los; ako dnes večer dúfam, že každý jeden z vás. Keď budem vedieť, že to leží tesne predou mnou a musím sa s tým stretnúť, nechcem byť zbabelec. Chceme sa zahaliť do rúcha Jeho spravodlivosti, kráčať do toho, vediať toto, že som si istý, že Ho poznám v moci Jeho vzkriesenia (To je pravda.), že keď On bude volať spomedzi mŕtvych, budem vyvolaný s tými, ktorí žijú. Boh je Bohom živých.

⁵² No, keď putovali po tejto zemi, zistili sme, že Boh pre nich urobil plán. On priniesol vykúpenie skrze krv. Potom zisťujeme, že On znovu prináša vykúpenie - skrze moc.

Predvčerom sme zistili, že On dal naniesť krv, čo bol veľmi krásny typ veriaceho; že keď prijme smrť Kristovu na jeho mieste, potom sa stane dieťaťom Božím. Vydáva sa na svojou púť.

No, ďalšia vec, ktorú musí mať... potom, ako je duchovne spasený...

No, smrť nevinného baránka poskytl život vinnému veriacemu. Či to nie je teraz dokonalý typ, smrť nevinného, ktorá poskytuje život vinníkom. A smrť nevinného Krista poskytuje Život pre nás vinných.

No, najprv, potom, ako im Boh dal život skrze krv a dokázal to, že smrť ich preskočila, On s nimi začal na ich ceste. O chvíľu sa k nim dostaneme.

⁵⁷ Všímnite si teraz tú ďalšiu vec, ktorú Boh urobil, hneď ako sa stali veriacimi a deťmi a prijali Boha, vydal sa za nimi nepriateľ fyzickej smrti. A zahnal ich rovno do rohu, púšť na jednej strane, Červené more na druhej strane, hory na ďalšej strane, faraónova armáda prichádzala a prenasledovala, milióny vojakov prichádzali vo vojenskej výprave, aby ich premohli.

No, Boh jasne zamanifestoval, že im dá život skrze smrť baránka; teraz im ide ukázať fyzické vykúpenie. Haleluja. Vidíte, aj pre spasenie, aj pre uzdravenie (Vidíte?), pre prirodzeného človeka a duchovného človeka.

Anjel smrti to preskočil; to dokázalo, že Boh urobil cestu úniku skrze obeť krvi, a oni to prijali. Teraz On urobí cestu, ako uniknúť z fyzickej smrti.

Ako veriaci človek, akonáhle je zachránený, možno ho zožrala rakovina alebo nejaká iná choroba. Boh má vykúpenie aj skrze moc. Tak, ako On má vykúpenie pre dušu, On má vykúpenie aj pre telo. Bolo to...

⁶¹ Oni boli spasení a boli obrezaní. Boli pod krvou, ale faraón stále išiel... Nepriateľ ich išiel zničiť, rovno ich všetkých zabiť, tam na púšti. Potom Boh ukázal Svoju moc vykúpenia pre ich telo. Rozumiete? Viete, o čom hovorím? Vykúpenie skrze moc. A potom, keď bol nepriateľ tesne pri nich, ten veľký nadprirodzený Ohnivý Stĺp povstal sponad Izraela, prešiel sem a stál medzi nimi a smrťou.

Necháme to na pár minút vsiaknuť. Môžete vidieť, o čom hovorím?

No, každému veriacemu, znovuzrodenému dieťaťu Božiemu, keď mu smrť príde predčasne klopať na dvere, Anjel Boží stojí medzi tebou a chorobou. No, ak chceš bežať rovno do toho, je to tvoja vec; ale nemusíš to robiť. Vidíte? Stojí medzi tebou a smrťou.

⁶⁴ Pred dvadsiatimi tromi rokmi mi v jednej židovskej nemocnici dával Dr. Morris Fletcher tri hodiny; jeden z najlepších chirurgov tu v meste, dával mi tri hodiny života. Som dnes večer živý. Haleluja. Prečo? Skrze nezaslúženú milosť, Anjel Boží stál medzi mnou a smrťou, aby ma chránil, a ja som Ho prijal. A z vďačnosti, skrze Božiu milosť, chcem pre Neho dnes večer pol milióna duší.

Ó, ako Boh vie, ako robiť veci, ak Ho len budeme nasledovať. Nesnažte sa viesť Boha. Dovoľte Bohu, aby vás viedol. Vidíte? My sme tí, ktorí majú byť vedení. Myslím, že to je dôvod, prečo nás Boh pripodobnil k ovciam.

Videli ste niekedy stratenú ovcu? No, to je to najbezradnejšie stvorenie na svete. Nevie nikde nájsť cestu. Ono tam len stojí a bečí, až kým ho nezozerie vlk, alebo kým tam nezomrie. Nevie nájsť cestu späť.

A to je ten spôsob, keď je človek stratený, on je úplne bezradný. Nie je nič, čo môžete ohľadne toho urobiť. Boh vás skrze milosť musí priviesť ku Kristovi. Ježiš povedal, „Nikto nemôže prísť ku Mne, kým ho nepritiahne Otec. A všetkých, ktorých prítiahne a prídu, Ja im dám večný Život.“ Čo za zaslúbenie!

⁶⁸ Ó, prial by som si, aby som tu dostal každú osobu do toho, aby to vsiaklo až pod piate rebro na ľavej strane, až by to zasiahlo jadro srdca. Videli by ste, že ľudia by povstali so všetkými druhmi chorôb, ktoré na nich visia, odišli by z tejto budovy a radovali by sa, odmietli by to mať. Chromí by chodili tak normálne, ako by len mohli. Oni by odmietli vedieť niečo iné. Rozumiete?

Ste vystrašení. Bojíte sa začať. Čakáte, že Boh príde dolu a vytiahne vás. Boh to tak nerobí. Ty si ten, ktorý musí urobiť ten krok. On dáva zaslúbenie a hovorí, „Pod.“ Potom nasleduješ.

⁷⁰ No, všimnite si vtedy deti Izraela. Boh prišiel a stál medzi nimi a tým nebezpečenstvom: moc vykúpenia - alebo lepšie povedané: vykúpenie skrze moc. Vykúpenie skrze krv, vykúpenie skrze moc...

Včera večer sme ich zanechali plaziť sa na brehoch na tej druhej strane Červeného mora. Všetci nepriatelia, ich kolesá na vozoch zostali zničené. Ich kone sa vystrašili rovno uprostred rieky a otáčali sa všetkými smermi; išli touto cestou a kolesá sa zaborili do bahna a odpadli a skupina nepriateľských mužov zbesilo utekala. A Izrael vyliezol na breh, aby videl, ako Boh vystrel Svoju ruku a zničil všetkých nepriateľov.

Nádherný typ veriaceho pod Krvou; potom bol uzdravený prostredníkom, moc Božia zachovávala jeho život, predlžovala ho o nejaký čas... Oni všetci by boli rovno tam zabíť; bol by ich zmasakroval rovno tam na púšti, ak by Boh nestál medzi nimi. Ja by som bol už dávno mŕtvy, keby Boh nestál medzi mnou a smrťou. Každý veriaci by tu bol dávno mŕtvy, keby Boh nestál medzi vami a smrťou: každý jeden z vás. Tak Boh vo Svojej zvrchovanej milosti a milosrdenstve stojí medzi veriacim a smrťou. Haleluja.

⁷³ Tu to je. Potom, čo je tá ďalšia vec pre veriaceho? Tá ďalšia vec je potom krst Duchom Svätým. Mojžiš viedol deti Izraela rovno dolu do Červeného mora, boli pokrstení v Červenom mori: more, voda, to reprezentuje Ducha. Keď udrhel Skalu, vyšla voda. A to bol predobraz Krista v Jánovi 3:16. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal večný Život.“ Všimnite si, ľudia, ktorí hynuli na púšti, boli zachránení udretou Skalou. A hynúci ľudia sú dnes spasení (hynú v hriechu, hynú v neprávosti), pretože udretý Syn Boží zaujal ich miesto: voda, Duch sa valí von!

Sledujte, chcem, aby ste to teraz videli, keď prechádzali cez Červené more, to bol typ prijatia Ducha Svätého. Potom, čo bol veriaci vykúpený zo smrti do Života, moc Božia uzdravila jeho telo, teraz je kandidátom na krst Duchom Svätým. No, on tam má pred sebou cestu; ale predtým, ako môže čeliť tej ceste, musí mať niečo, čo ho cez to prevedie. Amen. Perfektný typ Letníc...

⁷⁵ Všimnite si, ako sa vyšplhali na breh... Každý veriaci, keď vojdete a ste spasení, prijímate Krv Ježiša, stále sa snažíte visieť na tomto a visieť na tamtom a nemôžete sa vzdať tohto a nemôžete sa vzdať tamtoho. Po chvíli... Boh pre vás môže urobiť dobré veci; ale nemôžete sa vzdať svojich cigariet, musíte si tu i tam niečo s priateľmi vypiť. Ale to, čo musíte urobiť, je prejsť cez Červené more.

Keď vyšli na druhú stranu... Tu to je. Chcem, aby ste to videli. Keď vyšli na druhú stranu, vyšplhali sa na breh a obzreli sa späť a videli všetkých tých starých otrokárov, ktorí ich bili, niektorých zabili... Presne ako rakovina, cigarety, tabak a whisky a všetko ostatné privádza deti do šialenstva, posielala ich do blázince, do nemocníc, a je z nich banda neurotikov a všetko možné, čo sa vyprodukovalo vo svete... Keď sa obzreli späť a videli všetky tie veci, ako zápasia, ako sú bezmocné a zomierajú v mori, brat, hovoríš o zhromaždení; oni tam jedno mali.

⁷⁷ Mojžiš... Ó, toto nechám vsiaknuť hlboko. Dúfam, že to pôjde dolu. Mojžiš, najväčší prorok, aký kedy žil, mimo Ježiša Krista. Nikdy nebolo človeka, s ktorým Boh kedy hovoril tak, ako to urobil s Mojžišom, mimo Krista. Povedal, „Ak je medzi vami niekto, kto je duchovný alebo prorok, ukážem mu videnia a dám sa mu poznať. Ale nie Mój sluha Mojžiš, s ním hovorím od úst k uchu.“ To je pravda.

Mojžiš, tento dôstojný muž, akonáhle prešiel tým prežitím, videl všetkých tých otrokárov mŕtvych, vedel, že potom boli všetky tie veci navždy preč. Všetky tie veci, ktoré ich hnali, bili a bičovali naokolo, bol s nimi koniec. Zdvihol ruky a spieval v Duchu. Ó.

Nebolo nikdy jemu podobného a ani nebude, až kým sa nedostaneme tam hore do Slávy. Keď tam nastalo to zavŕšenie, on spieval v Duchu. A keď sme vykúpení v tele... To bol predobraz Ducha Svätého prichádzajúceho na Letnice, keď sme prešli cez more. Bol to predobraz Letníc. A Mojžiš, tam v tom predobraze, keď cez to prešiel, on spieval v Duchu. To prišlo na deň Letníc. A keď je telo dokonalé, vykúpené... No, naša duša je dokonale vykúpená (správne), nemôže zahynúť, má večný Život.“ To je to, čo hovorí Biblia.

⁸¹ Ó, cítim sa dobre. Všimnite si. Prečo? Pretože viem, že to je TAK Hovorí PÁN. Jednoducho tam mám ukotvenú svoju dušu a kráčam ďalej a hovorím, „Satan, len si na mňa syč, čo len chceš. To ma netrápi, lebo viem, komu som uveril, a som presvedčený, že On je schopný zachovať to, čo som Mu odovzdal, až do toho dňa.“ Amen.

To, čo dnes večer potrebujeme, je dobré, staromódne, pokorujúce haleluja prebudenie Billyho Sundaya, to je to, čo potrebujeme tu v okolí Louisville. To je pravda, potrebujeme dobré, staromódne, Bohom-poslané letničné prebudenie. Tak veru.

⁸² Všimnite si, potom, keď sú naše telá vykúpené... Pričom teraz máme Božské uzdravenie ako tieň.

Pretože to bol tieň na Letnice, pozrite sa, čo oni robili v čase tieňov spasenia. Pozrite sa, ako tam kráčali pred Bohom, „Uhasili... ostriu... a tak... ohňa a utiekli ostriu meča,“ všetky tieto veci, ktoré urobili, „vyšli z ohnivých pecí; preč z jamy levov a všetko také,“ skrze tieň (Haleluja.), skrze tieň Letníc.

Teraz máme dokonalé vykúpenie skrze Krv Kristovu. Oni vtedy nemohli mať dokonalé vykúpenie, pretože to bolo pod krvou býkov a kôz, a to neodstráni hriech; to len zakrývalo hriech. Ale keď bola preliata Ježišova Krv, tá najsvätejšia, spravodlivá Krv, hriechy už viac neboli prikryté; oni boli rozvedené, bolo s nimi skoncované a veriaci ide do prítomnosti Svojho Stvoriteľa. Haleluja.

⁸⁶ Ak to urobili, potom tam ten tieň Mojžiša, ktorý spieval v Duchu; potom v Zjavení, tí, ktorí obdržali dokonalé vykúpenie tela, stáli na sklenom mori a znovu spievali pieseň Mojžiša, tam v Knihe Zjavenia.

Keď hovoríme o zhromaždení Ducha Svätého, oni ho mali, keď vyšli hore na ten breh. Počúvaj, sestra. Malá dôstojná Miriam, proročyňa, sestra Mojžiša, proročyňa, bola taká nadšená, že chytila tamburínu a pobehovala po tom brehu, udierala na túto tamburínu a tancovala v Duchu. Nielen to, ale všetky dcéry Izraelove išli za ňou a tancovali v Duchu. Ak to nie je padnutie Ducha Svätého, potom som

nikdy žiadne nevidel. Samozrejme, potom sa všetky tie rituálne, dôstojné národy mohli pozrieť cez ďalekohľad a vidieť to, povedali, „Fanatizmus.“ Správne. Ale to bol Boh. To je pravda.

Dôstojné veci sa dnes dívajú dolu na to, čo Boh požehnal. Správne.

⁸⁹ Pripomína mi to jeden príbeh. Nejaký človek mal veľkú rozsiahlu farmu. Postavil veľké, mohutné, pekné stodoly, tak dôstojné a klasické, ako to len mohlo byť, ale na farmárčenie bol príliš lenivý. V poriadku. A blízko neho býval ďalší farmár; nemal veľmi veľkú stodolu, ale bol skutočne farmárom a v tom roku nazhromaždil do tej stodoly veľa dobrého jedla. A narodili sa dve malé teľatka, jedno v jednej stodole a druhé v tej druhej. Keď prišlo jarne obdobie, vypustili tie malé teľatka zo stajne.

To malé teľa, ktoré bolo odtiaľto, ono bolo kŕmené skutočne dobre, ó, keď ho zasiahol ten vietor, ó, vykoplo päťami a odišlo preč tak rýchlo, ako len mohlo, odfrkávalo a poskakovalo, vymrštilo sa a takto pobehovalo.

A potom tam ten druhý farmár vypustil to svoje. Ono nemalo na jedenie nič okrem buriny: bol príliš lenivý na to, aby farmárčil, príliš lenivý, aby ho kŕmil.

Pripomína mi to niektorých z týchto pastorov (Áno, správne.), sú príliš leniví a príliš malicherní. A práve tie dôstojné stodoly sú všetkým, čo máte. Dajte tam nejaký Pokrm pre teľa. Áno, správne. Krst Duchom Svätým, kázaný s mocou, to ich popáli. To je pravda. Ale to je to, čo potrebujú: nejaké dobré, staromódne popálenie; to je to, čo potrebuje cirkev, čo potrebujú členovia. Všimnite si.

⁹³ A toto malé teľa bolo...?... To úbohé, malé zviera vyšlo z tej maštale také chudé, že sotva mohlo chodiť. A nakuklo dolu cez tú štrbinu a pozrelo sa na druhú stranu. Uvidelo, ako to druhé teľa odfrkáva. Bolo celé tučné a zaguľatené. Cítilo sa dobre. Celú zimu jedlo. A to malé vyhladované teľa sa dívalo a povedalo, „Taký fanatizmus.“ Ó. Iste, ono bolo príliš chudé na to, aby si myslelo niečo iné.

Ale poviem ti, keď to, ktoré bolo celú zimu vykrmované, brat, ono vedelo, kde stojí. Malo dobrý čas, keď na neho začal fúkať ten teplý vietor.

A ktokoľvek, kto sa narodil z Ducha Božieho, oni ho budú nazývať fanatikom alebo čímkoľvek iným. Ale keď začne prichádzať ten

teplý, jarný vietor Ducha Svätého, ako to bolo na deň Letníc, niečo sa stane. Správne. Začnú fúkať teplé vetry; brat, si celý vykŕmený Evanjeliom, celý zaguľatený a cítiš sa dobre. Vykopnite päťami a majte dobrý čas.

⁹⁸ To je spôsob, akým to Miriam a oni urobili. Pozreli sa naspäť a videli všetky tieto staré veci, ktoré kedysi robili, ako boli mŕtve a boli preč. Videli Boha, ktorý prijal krv, videli Jeho moc v Božskom uzdravení, stojacou medzi nimi; prešli cez Červené more a boli pokrstení Duchom, vyšli na druhú stranu a mali dobrý čas. Nestarali sa o to, čo si o tom mysleli všetky tie organizácie. Amen.

Čo za dnešný dokonalý predobraz veriaceho, ktorý sa odváži vykročiť.

Boh zaslúbil, že uspokojí každú ich potrebu. On zaslúbil, že uspokojí každú našu potrebu. On im nikdy nepovedal, „Urobím cestu pre uzdravenie, urobím cestu pre toto, urobím cestu pre tamto.“ On povedal, „Budem s vami.“ Haleluja.

To je to, čo nám povedal. „Budem s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta.“ To je všetko, čo mám do povedania. Nemusíš sa hádať o tomto, tamtom, či niečom inom. Ak On je tu, to ma uspokojuje. Božské uzdravenie je tu, moc je tu. Všetko, čím bol tam vtedy, On je tým aj teraz, „Ježiš Kristus, Ten istý, včera, dnes i naveky.“ Takže môžeš zobrať svoju teológiu a utopiť sa s ňou. Brat, verím, že Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky, povedal, „Budem s vami, dokonca vo vás až do konca sveta.“ Áno.

¹⁰² A tam vychádzali a On bol s nimi. No, povedal... Ó, oni mali na hlavách malý kôš chleba, ktorý zjedli a nebolo ho. Nemali žiaden. V ten večer išli do postele trochu hladní. Ale na druhý deň ráno, keď vstali, tam bol chlieb, ktorý ležal všade naokolo.

To je spôsob, akým Boh robí veci: nechá ťa prísť rovno do tej poslednej minúty a potom ti ukáže, čo s tým dokáže spraviť. To je pravda. On to rád robí. Rád svojich ľudí prekvapuje.

Vy, muži, to radi robíte svojej žene. Čakáš až do jej narodenín, aby si ju držal v napätí, lebo ju miluješ.

To je dôvod, prečo nás Boh niekedy necháva prísť až na koniec cesty, lebo nás miluje a chce dokázať nadprirodzenosť Svojej moci. Pretože nás miluje, preto to robí. Áno. On nás nechá prísť až na také miesto, kde sme hotoví spraviť posledný krok, vtedy On prichádza na scénu.

On nechal tie Hebrejské deti kráčať priamo do ohnivej pece, ale bol tam štvrtý Muž, ktorý tam stál s ventilátorom a ochránil ich od toho. Vidíte? On je tam vždy. On nikdy neodchádza. On je vždy blízko. „Anjel Pánov táborí okolo tých, ktorí sa Ho boja.“

¹⁰⁷ Tam v ten večer... Na druhý deň ráno zbierali ten chlieb. Môžem vidieť tých Izraelitov, ktorí práve prešli cez Červené more, boli práve vykúpení krvou, videli uzdravujúcu moc Božiu, alebo zázračnú moc, ktorá stála medzi Bohom... a medzi Izraelom a Egyptom, a utopila nepriateľov, ktorí boli za...

Ako keď navždy zmizla tá stará rakovina, zmizla slepota, hluchota bola preč, cukrovka bola preč, so všetkým bol koniec a utopilo sa to tam v Krvi Ježiša Krista. Ako sa cítite? Ó.

Kráčate ulicou a nejaký starý kritik hovorí, „No, počkaj chvíľu. Si si tým istý?“

„Nehovor so mnou.“ Amen. Ó.

Môžem ich tam vidieť, jednoducho sa zhromažďujú a zhromažďujú a jedia a majú sa ohromne. Rovnako ako staromódne zhromaždenie Ducha Svätého. Príde sem Duch Boží, ktorý sa bude pohybovať; nejaký malý svätý sa načiahne, dostane to takto do srdca a kričí, „Chvála Pánovi,“ jednoducho také staromódne zhromaždenie. Tak veru. Oni to len chytali z jednej strany na druhú a mali dobrý čas.

¹¹¹ No, ten chlieb nikdy neprestal. Prichádzalo to pre nich na celej tej ceste. To je pravda. A bol to dokonalý typ Letníc...?... To bolo v tom prirodzenom. Ten chlieb nikdy neprestal. To zostávalo tým istým chlebom, až kým nevstúpili do zaslúbenej zeme. Je to pravda? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Vy, čitatelia Biblie, to viete. A potom, keď my...

Cirkev bola slávnostne rozpočatá v deň Letníc, keď tam hore boli veriaci... „A prišiel zvuk ako prudký silný vietor, ktorý naplnil dom, kde sedeli.“ Ten istý Duch Svätý, ktorý padol vtedy, padá teraz a pôjde od toho času až do konca časov. Bude to pokračovať ďalej. To je náš Chlieb. Oni boli kŕmení prirodzeným chlebom; my sme kŕmení duchovným Chlebom.

¹¹³ Ježiš povedal, „Ja som Chlieb Života, ktorý prichádza od Boha z neba.“

Povedali, „Naši otcovia jedli mannu na púšti počas štyridsiatich rokov.“

Povedal, „Oni všetci sú mŕtvi.“ Tak veru.

„Ale ten, kto je Moje Telo a pije Moju Krv, má večný Život a Ja ho vzkriesim v posledných dňoch. Ja som Chlieb Života, ktorý prichádza od Boha z neba. Ak človek bude jesť tento Chlieb, nikdy nezomrie.“ Tu to máte. Oni mali to prirodzené; my máme to duchovné. Ó, nevymenil by som to za nič. Nádherné!

¹¹⁶ „Ó,“ povieš, „brat Branham, všetci vieme, že si fanatik.“ No, ja tiež. Som blázon pre Krista. Pre koho si bláznom ty? Môžeš byť diablovým bláznom. V poriadku. Tak radšej by som bol bláznom pre Krista, vy nie? V poriadku.

¹¹⁷ Všimnite si, tu je ďalšia vec ohľadne tej manny. Keď to začali ochutnávať, povedali, „Chutí to ako med.“ Áno, bolo to sladké. Môžem vidieť, ako tí starí svätí mľaskajú a vychutnávajú si to. Bolo to dobré.

Ochutnali ste niekedy Toto? Toto je tiež dobré. Povedal, „Ochutnajte a vidzte, že Pán je dobrý. Chutí to ako med v skale.“ Často som toto hovoril, keď Dávid, ktorý to povedal vo svojom Žalme, povedal, „Chutí to ako med v skale.“

Dávid, ktorý bol pastierom, mal malú kapsu, nosili to na boku a vždy v nej mali pribalený med. Tí starí pastieri v Palestíne, oni to ešte stále robia. A keď ich chorá ovca začne vyvádzať, prvá vec, ktorú potom zistíte, on sa načiahol, aby zobral trocha tohto medu, a berie ho a natiera ho na skalú, na vápencovú skalú. A tá ovca má ten med rada, tak ide olizovať ten med zo skaly. A na tom vápenci je niečo, čo uzdravuje choré ovce.

A poviem vám, dnes večer tu máme celú kapsu plnú medu a umiestnime ho na Skalu, Krista Ježiša. A choré ovce, ktoré pôjdu lízať, určite vyzdraviate. To je pravda, len lížte, lížte, lížte. A zatiaľ čo budete lízať ten med, no, istotne prijmete nejaký ten vápenec. To je úplne isté. No, nejdeme to umiestňovať na cirkev. Ideme to umiestniť na Krista, tam, kam to patrí. To je pravda. Pretože uzdravenie patrí do Krista (Amen.), ako každé vykupiteľské požehnanie. Všimnite si.

¹²¹ A tá ďalšia vec. Keď to začalo padať, Áronovi bolo prikázané, aby vyšiel von a nazbieral z toho niekoľko plných omerov.

No, ak sa z toho snažili niečo ponechať na druhý deň, pokazilo sa to. A tak je to dnes večer medzi mnohými ľuďmi Ducha Svätého. Snažíte sa zmyšľať, „No, pred dvadsiatimi rokmi sme mali dobré posolstvo. Mali sme dobrý čas.“ Čo máš dnes večer? O to ide. Oni...

Padalo to každý večer. Nikdy to ani raz nezlyhalo; iba na sabat to nepadalo. To je pravda. A teraz, Boh to poslal nanovo každú noc, každý deň, každú hodinu, kedy to prišlo.

¹²⁴ Všímnite si, tie plné omerý boli zachované. On povedal, „Teraz, pozrite. Keď vojdete do zeme a vaše deti sa na to začnú pýtať...“ Povedal, „Každý kňaz, ktorý teraz vchádza do kňazstva, potom, ako obdržal povolenie vojsť do svätyne, a tak ďalej, a bol vysvätený za kňaza, potom mal právo vojsť a vziať plné ústa tej originálnej manny, ktorá padala tam na začiatku.“ Hneď ako to prvýkrát padlo, vzali z toho, umiestnili to do omeru, uschovali to a bolo to vyhradené pre kňazstvo.

No, povieťe, „Brat Branham, čo to znázorňuje pre dnešok?“

No, my sme kňazstvo. „Vy ste kráľovské kňazstvo, svätý národ, zvláštny ľud, ktorý obetuje Bohu duchovné obete, ovocie vašich úst, ktoré vzdávajú vďaka Jeho Menu.“ Amen. Tu to je. No, potom na deň Letníc, keď padal Duch Svätý, naša Manna...

¹²⁷ No, každý kňaz tam v Starom zákone, keď prišiel, aby bol kňazom, vedel, že dostane plné ústa tej originálnej manny, nie nejakej vymyslenej, nejakej ľudmi-zostrojenej, ktorá vyzerala podobne. Ale on išiel obdržať trochu z tej originálnej.

No, na deň Letníc, keď začala padať naša Manna, Duch Svätý prišiel ako nesúci sa silný vietor. Tu bola skupina malých a dôstojných ľudí, tí stodvadsiaty v hornej dvorane: dvere boli zatvorené, okná zavreté, sedeli tam a očakávali na zaslúbenie. Áno, iste boli s Ježišom. Oni poznali Jeho moc a všetko to, ale očakávali na zaslúbenie.

To je to, čo chceme dnes večer. Byť... Ak by sa táto skupina ľudí dokázala dostať do zhody, ktorú mali oni v ten večer, tak by sa dnes večer tu v tejto budove v Louisville v Kentucky zopakovala tá istá vec, ktorá sa zopakovala v deň Letníc. To je pravda. Ó, samozrejme, oni by tu v Louisville mali ten istý druh kritikov, akých mali vtedy tam.

¹³⁰ Ale oni boli všetci na jednom mieste, v zhode, a náhle, „Vyšiel tam kazateľ a mal papier a oni sa naň podpísali a potriasli si pravicou na znak obecenstva a vstúpili do obecenstva tej cirkvi.“ Tak to môže byť dnes, ale tak to nebolo vtedy. Tak to robia protestanti. Katolíci prídu ku oltáru a prijmú prvé sväté prijímanie, vyplazia jazyk, vezmú tú oplátku a kňaz vypije víno. Potom sa on tým stáva.

Ale, brat, „Na deň Letníc, oni boli jednej mysle, na jednom mieste, potom tam náhle prišiel zvuk z neba (človek s tým nemal nič spoločné) ako zvuk nesúceho sa silného vetra. A naplnil celý dom, kde

sedeli.“ Zasiahla ich moc Božia. Vyšli na ulicu a správali sa ako skupina maniakov; tak, ako sa správali tamtí, ktorí prešli cez Červené more. Je to tak? Oni vykrikovali. Takto sa zachovávali. Potáčali sa. Zajakávali sa.

Oni, ó, také vystrájanie, až tí ľudia, tá dôstojná cirkev, držali sa vzadu a hovorili, „Títo ľudia sú opití novým vínom.“

Halelujah! Aj tak ma budete nazývať náboženským fanatikom, môžete s tým začať hneď teraz. V poriadku.

¹³⁴ Pozrite. Oni boli plní nového Vína, je to tak, toho Vína, ktoré prišlo od Boha z neba. Videli ste niekedy opitého človeka? On jednoducho každého miluje. Vidíte? On je bezstarostný. Tak to je s človekom, keď je opitý tým Duchom. Biblia hovorí, „Nepi silný nápoj, v ktorom je prostopaš, ale buď opitý Duchom.“ Duch Boží vás činí tak opitými, až zabúdate na všetkých svojich nepriateľov a všetko také. Každý vás miluje. Nestaráte sa o to, kto stojí okolo vás. Práve vtedy ste vy tým najväčším človekom v kraji.

Nestarám sa, či váš sused, ktorý sedí vedľa vás, odišiel do nejakej dôstojnej cirkvi; len nechajte, aby na vás raz padol Duch Svätý, a uvidíte, čo sa stane. Buďte poriadne, skutočne dobre opití a uvidíte, čo sa stane. Poviete, „Sestra, mám to. Ty to chceš tiež.“ Správne. Tak veru, niečo sa stane.

¹³⁶ Tam boli, všetci opití novým vínom. A počúvajte, niektoré z vás sestier, ktoré tu ste, vedeli ste, že v tom bola aj požehnaná panna Mária? No, ona musela ísť tam hore. Matka Ježiša Krista musela ísť tam hore a byť zahrnutá v tej skupine ľudí, tak opitá Duchom, až sa potáčala, ako keby bola opitá z whisky alebo niečoho takého.

A ty si myslíš, že sa dostaneš do neba skrze to, že vkĺzneš do cirkvi, dáš si pod ruku spevník a prídeš každé nedeľné ráno a zazvoní zvon a sadneš si a budeš počúvať niečo z... a potom pôjdeš naspäť? Nikdy to tak nedokážeš.

Budeš musieť ísť touto cestou, pretože to je jediná cesta, ktorú Boh kedy položil a kedy mal. A buď po nej pôjdeš, alebo tam nebudeš. Nie som váš sudca, ale kážem Evanjelium. To je presne tak. Tá požehnaná panna bola rovno tam, konala tak idiotsky ako tí ostatní, tak opito ako tí ostatní. Títo muži a ženy, každý jeden z nich, boli plní nového vína. Ak Boh niekedy zmenil ten program, položte prst na to miesto Písma a ukážte mi to; to tam nie je. Nie veru. Bolo to presne tak až do konca toho veku, je to presne tak až do konca Biblie, a bude to tá istá vec, keď príde Ježiš.

Pozrite! Zatiaľ čo boli opití tým novým vínom... Pozrite. Uvidíme, či Boh pre vás všetkých pripraví plný omer. V poriadku.

¹⁴⁰ Všetci z nich tam stáli a jeden malý zbabelý kazateľ, ktorý sa volal Peter, tá 'malá skala,' bol tak vystrašený zo svojej pozície, že až zaprel Ježiša, utiekol a premodlil sa a mal tam s nimi byť zhromaždený. Postavil sa na krabicu alebo niečo také, povedal, „No, vy, muži z Judska, vy, ktorí bývate v Jeruzaleme...“ To boli doktori, D.D. Ó, povedal, „Vy, muži, ktorí... a muži z Izraela a vy, ktorí bývate v Jeruzaleme, a tak ďalej, nech vám je toto známe. Títo nie sú opití, ako sa domnievate, lebo veď je ešte len tretia hodina dňa. Ale toto je to...“

Ak toto nie je To, chcem si toto ponechať, kým To nepríde. To je jedna vec.

On povedal, „Toto je to, o čom hovoril prorok Joel, 'Stane sa v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem Svojho Ducha na každé telo; vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať; a na Svoje služobnice a slúžky vylejem zo Svojho Ducha a budú prorokovať; a ukážem znamenia na nebi i na zemi a ohnivé stĺpy a dym a paru; a stane sa to predtým, ako príde ten veľký a hrozný deň Pánov, ktokoľvek bude vzývať Meno Pánovo, bude spasený.'“

¹⁴³ Tá banda samozvaných, pokryteckých kňazov, ktorí boli v dlhých rúchach, povedala, „Čo môžeme urobiť, aby sme boli spasení?“

Peter povedal, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť na Meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Ducha Svätého.“ Ako ďaleko to siaha? „Lebo to zaslúbenie je pre vás a pre vaše deti, a pre tých, ktorí sú ďaleko, všetkých, ktorých povolá Pán, náš Boh.“

Potom každý človek, ktorý učiní pokánie a je pokrstený na Meno Ježiša Krista a Boh mu dáva krst Duchom Svätým, nedostane len niečo, čo vyzerá ako tá prvá Manna, ale tiež nedostane len plné ústa tej prvej Manny, ale dostáva srdce plné toho istého Ducha Svätého.

¹⁴⁶ Mohli by ste to trochu stíšiť. Viem, že som trochu hlučný, ale jednoducho si nedokážem pomôcť. Všimnite si, pozrite. Nekričím na vás. Možno to znásobuje ten odraz. Ale, ó, ak by ste sa cítili ako ja, boli by ste tiež hluční.

¹⁴⁷ Všimnite si, ó, srdce plné tej originálnej Manny, ktorá padla na počiatku, ten istý Duch Svätý, ktorý padol vtedy, padá aj teraz. A kam by to malo siahať? „Pre vás, pre vaše deti, pre tých, ktorí sú ďaleko,“

Louisville, Kentucky, „a všetci, ktorých povolá Pán náš Boh, dostanú To isté, čo tu máme my.“

To je to, čo On povedal. Boh to požehnal. On to kázal. Duch Svätý to priniesol; ja To mám; a tým je to vybavené. Amen. To je pre mňa dostatočné. Vzal som Ho za Jeho Slovo; On to urobil. Ak To chcete, môžete To mať tiež. To je pravda.

¹⁴⁹ Tak vyjdite zo svojho mŕtveho stavu a prebudte sa, jednoducho sa zatrate a prebudte sa. A prvá vec, obzriete sa naokolo a všetko bude vyzerat' inak. Ten človek, s ktorým by ste sa nerozprávali, budete sa ponáhľať, aby ste sa ku nemu dostali a hovorili s ním; tak veru, musíte s ním jednoducho hovoriť, to je celé. Ó, všetky tie veci, vrátite tie nástroje na pneumatiky a všetky tie veci, ktoré ste vtedy vzali z hotela. Ten uterák, ktorý ste omotali okolo strieborného príbora, ktorý ste vzali zo stola; budete sa ponáhľať naspäť, aby ste to vrátili. Určite budete. Tak veru. Urobí ťa to novým stvorením v Kristu Ježišovi. No, pozrite na Máriu.

Ó. Musíme sa poponáhľať. Ideme rovno ďalej.

¹⁵⁰ Tu teraz idú cez púšť, po tom staromódnom zhromaždení. No, oni sú na svojej ceste. Či to nie je divné, že boli vedení rovno do púšte Sin, rovno hore na púšť, rovno ku prameňu horkej vody? Viete si predstaviť, že Boh berie Svoje deti, hneď potom, ako boli spasené a naplnené Duchom Svätým, k prameňom horkej vody? Iste. Rád by im znovu vyjadril Svoju lásku. To je pravda. Oni sa tam dostali.

Viete, keď dostanete Ducha Svätého, stretávate mnoho prekážok. „Mnoho je súžení spravodlivého, ale Boh ho vyslobodzuje zo všetkých.“ Boh vás privádza rovno hore, tvárou v tvár tej veci, aby vám mohol ukázať Svoju moc a Svoju dobrotu.

¹⁵² Ako som počul jeden príbeh o pastierovi v Jeruzaleme, ktorý svojej ovci zlomil nohu. Oni povedali, „No, krutý pastier, prečo si tej ovci zlomil nohu?“

Povedal, „No, ona sa nesprávala tak, ako keby ma milovala. Tak som si pomyslel, že jej zlomím nohu, a tak jej budem musieť venovať trochu špeciálnej pozornosti, a potom ma bude milovať.“

Niekedy ťa Boh musí položiť na chrbát s nejakou chorobou, až doktor hovorí, že zomrieš. Boh ti môže dať trochu špeciálnej starostlivosti, takže Ho budeš milovať ešte trochu viac. To je pravda.

*Niekedy cez vody, niekedy cez potopu,
Niekedy cez hlboké skúšky, ale vždy cez Krv;
Ježiš vedie Svoju Cirkev.*

¹⁵⁵ No, keď tam boli a tie vody boli horké a nemohli piť, Boh im poskytol cestu. Malý strom, ktorý sa tam hojdal na brehu, Mojžiš ho len odrezal a hodil do vody, celú tú vec premenil na dobrú sladkú vodu.

No, keď narazíte na jednu zo svojich horkých vôd alebo na niečo podobné, dnes večer tu je strom, duchovne povedané, ktorý dnes večer visí nad Golgotou, alebo nad svetom, ktorý osladí všetky horké vody, cez ktoré môžete byť vedení. To je pravda. Tá Golgota osladí každý zážitok. Mnohokrát sa dostávame na ťažké miesta a sme zvedaví čo a ako. Ale niekedy som zavrel oči a pomyslel som si, „Tam na Golgote, kde môj Vykupiteľ krvácal a zomrel za môj život...“ - potom sa moja skúška zdala taká malá. Ja to len odhodím nabok a kráčam ďalej. Ono to robí sladkým. Osladzuje to každú skúsenosť, ktorú som kedy mal. On to vždy osladzuje, keď prídem ku mojim vodám z Mary.

¹⁵⁷ No, chystáme sa ich tu teraz chytiť na púšti, po všetkých tých veľkých znameniach a zázrakoch. Prebudenie sa utíšilo. A prvé, čo zistíte, keď sa prebudenie stíšilo, no, zabudli na všetky zázraky.

Nie je to dnes s ľuďmi podobné? Zabúdajú na to, čo Boh urobil minulý rok; na to, čo Boh urobil na zhromaždení tu na strednej škole, vy na to všetko zabudnete. Rozumiete? To, čo urobil Boh, my na to jednoducho zabúdame.

¹⁵⁹ No, všimnite si, a pretože sa začali hádať jeden s druhým, „No, ja som v skutočnosti koniec koncov metodista. Naša cirkev je najväčšia.“ „Som baptista a poviem ti to hneď teraz, veríme vo večné bezpečie a máme to. Vy všetci vlastne ani nemáte tú náuku.“ To je to, keď sa dostanete do problémov a váš zdroj Vody sa preruší. To je pravda. Je to tak.

To je to, keď púšť, on žije vonku na púšti a začína reptáť, reptáť a sťažovať sa. „No, poviem ti. Poviem ti, keď tu bol ten starý pastor, ten starý kazateľ, ktorý takto kázal to starodávne náboženstvo, ja neviem, či mal pravdu alebo nie. Poviem ti to, on jedného večera moju matku tak pobláznil, ona išla domov; a poviem ti, ona bola tak rozrušená.“ Mala byť. To je pravda. „Ó, neviem, či z toho chcem ešte niečo počuť alebo nie.“ A tam je to, kedy je váš prívod Vody prerušený. To je pravda. To je to, keď sa dostanete na púšť.

¹⁶¹ Začínajú šomrať. Povedali, „Naše duše nenávidia tento ľahký chlieb.“ Potom, ako opustili cesnak a cibuľu z Egypta a jedli anjelský pokrm a stále sa sťažovali, nie je to ako pri cirkvi? No, teraz prichádzam k ľuďom svätosti, ku vám všetkým; áno, vy všetci. Jedli anjelský pokrm a potom povedali, „Príali by sme si, aby sme boli naspäť v Egypte, aby sme si dali nejaký ten cesnak.“

„Clayton McMichen a jeho Wildcats budú dnes večer v bare. Ak by som sa nepripojil k tej starej cirkvi, mohol by som ísť tam dolu.“ Rovno tam môžeš ísť. Kde sú tvoje poklady, tam je aj tvoje srdce. Nemal si tam od začiatku vôbec nič. To je pravda. Je to tak. „Ó, rád by som robil toto alebo tamto.“ Tu to máte, vždy sa sťažujete.

¹⁶³ Opustili kalné vody Egypta, aby pili čisté vody zo Skaly vekov, a sťažovali sa na to. Opustili miesto, kde boli tí veľkí, chvastúnski egyptskí lekári, veľkí chvastúni a všetci takí, aby boli s tým veľkým Lekárom. Opustili miesto, kde hovorili, že „Dni zázrakov pominuli“, aby boli s ľuďmi, ktorí mali znamenia a divy, ktoré ich nasledovali, a stále sa sťažovali. Ó. Tak veru. Tam dolu, samozrejme, Egyptania, oni boli chladní pohania, ľahostajní. Oni neverili v nič také ako zázraky.

Potom boli tu, kde mali okolo seba Ohnivý Stĺp. Dnes večer to máme. Boli tam, kde mali v tábore radosť, kričali, diali sa tam zázraky a všetko také, a potom sa na to sťažovali. To je ten dôvod, prečo voda vyschla; to je dôvod, prečo nemali čo jesť alebo piť, lebo reptali.

A to je to, čo sa dnes večer deje s cirkvami v okolí Louisville: reptanie, sťažovanie sa. Milosrdenstvo. Vráťte sa naspäť do výzbroje. Tak veru.

Hovorili, „Kto je ten chlapík, Mojžiš? Prečo sme vôbec počúvali tohoto kazateľa, ktorý je náboženský fanatik? Čo tu robíme?“ A ich prívod vody vyschol.

¹⁶⁷ Myslím na Mojžiša, toho veľkého človeka. On bol vyučovaný všetkej múdrosti Egyptanov. Pozrime sa na neho len na pár minút. Vezmime len na chvíľu Mojžiša. Pozrite sa na toho chlapíka. On bol...

Tí Egyptania, oni boli ďaleko za nami, čo sa týka našej dnešnej lekárskej vedy. Boli ďaleko za nami. Veľa vecí, ktoré oni mohli urobiť, my sme nedokázali.

A Mojžiš mal všetky prostriedky. A keď tam bol, myslím, že Mojžiša sprevádzalo okolo dvoch miliónov ľudí. Mal tam malé deti. Mal tam starých mužov a ženy. Mal tam mrzákov a slepcov. Rodili sa deti, tisíce za týždeň. A Mojžiš, doktor Mojžiš bol so všetkými tými ľuďmi na

púšti. Chcel by som sa pozrieť do jeho príručnej lekárničky, vy nie? Chcel by som vidieť, čo mal doktor Mojžiš v príručnej lekárničke. A tak len trochu nakuknime do jeho príručnej lekárničky a pozrime sa, čo tam mal.

¹⁷⁰ „Mojžiš, počuj, čo máš tam vo vnútri, Mojžiš?“ No, viete, zistili sme, že v priebehu toho celého štyridsaťročného putovania sa narodilo cez dva milióny detí. To súhlasí. „Mojžiš, čo si používal? Aké lieky si používal na všetky tie poranenia, bolesti, rakoviny, slepotu, hluchotu a nemotu? Veď mi bolo povedané, že keď ste vyšli z púšte, nebol medzi vami ani jeden slabý.“ Povedzte mi, či by sa niektorí z dnešných lekárov nechceli pozrieť do toho – do jeho príručnej lekárničky?

„A ďalšia vec, Mojžiš, čím si tých ľudí postriekal, že sa im ani odev neroztrhal? Ani topánky sa im nezodrali, aj keď chodili po kameňoch.“ Ak ste tam niekedy boli, tak určite viete, ako vyzerá púšť. Po troch dňoch putovania si zoderú topánky. A Izraelitom sa nezodral ani kúsok kože na topánkach v priebehu štyridsiatic rokov. „Mojžiš, čo bolo v tvojej lekárničke?“

¹⁷² Pozrime sa do nej. Počujem, ako hovorí, „Mám jeden predpis: 'Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje.'“ A tým to je vybavené. Amen.

Nieko povedal, „Ó, Mojžiš, môj otec bol neďaleko odtiaľto, spadol a zlomil si nohu. Aký máš pre neho liek?“

„Dovoľ, aby som sa pozrel. 'Ak budete poslušní Môjmu Hlasu a budete robiť všetko, čo vám prikazujem, nezošlem na vás žiadnu chorobu, ktorá prišla na Egyptanov, pretože Ja som Pán, ktorý vás uzdravuje.' Povedz mu to.“ A on bol uzdravený. Amen. To je pravda.

„Ó, on je vážne chorý. Moje dieťa má koliku alebo zápal pľúc, je ťažko choré. Doktor Mojžiš, čo mám robiť?“

„Pozriem sa, čo tu mám. 'Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje.'“ A tým je to vybavené. Amen. A ľudia odchádzali s radosťou. To bolo všetko, čo potreboval, „Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje.“

¹⁷⁶ Viac než šesťsto nesporných zaslúbení Božského uzdravenia je v samotnom Novom zákone, a napriek tomu dnes večer spochybujeme Boha. Čo bude pre nás znamenať súd? Správne.

¹⁷⁷ „Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje.“ Tak veru. To je to, čo mal Mojžiš, doktor Mojžiš vo svojej sfére, vo svojej...? ... vo svojej lekárničke, to bolo toto: „Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje.“ A tak uzdravil všetky choroby a dokonale ich zachoval a doviedol ich rovno cez púšť do zaslúbenej zeme. Ó.

Opustili všetkých tých veľkých, chvastajúcich sa lekárov, aby boli s týmto veľkým Lekárom. Opustili tú skupinu ľudí, ktorí boli chladní, formálni a ľahostajní, hovorili, „Neexistuje nič ako zázraky.“ A rovno tu nad nimi visel Ohnivý Stĺp. Ľudia boli uzdravovaní. Všetko bolo... Čokoľvek, čo potrebovali, jednoducho to pre nich bolo zaobstarané, a aj tak sa sťažovali, keď vyšli z vody. Ale potom v suverénnej milosti Božej, vo všetkom tom...

¹⁷⁹ Ako keď ste dnes večer tu v Louisville, uprostred všetkého toho kriku, „Dni zázrakov pominuli...“ Lekárske združenie sa snaží zastaviť Božské uzdravovanie po celej krajine. Nikdy to nezastavíte. Môžete sa rovno teraz zastaviť. Nemôžete to zastaviť tak, ako nemôžete zastaviť slnko. To je pravda.

Pred pár rokmi, keď som tu v Jeffersonville prvýkrát začal, kázal som Božské uzdravenie. Prakticky sa o tom roky nevedelo. Bola to ťažká vec. Ale, brat, dnes večer sú ich všade milióny a volajú. Skúsíte to zastaviť? Nedokážete to. „Ja, Pán, som to zasadiť, budem to polievať dňom i nocou, aby Mi to niekto nevytrhol z ruky.“

¹⁸¹ Nedávno som tu hľadel na nejakých malých vrabcov na soche slobody. Oni tam len ležali. Tí maličkí tam ležali všade naokolo, pod tým svetlom. A povedal som tomu sprievodcovi, „Čo to spôsobilo?“

On povedal, „Minulý večer si v tej búrke vybili mozgy. Dostali sa do svetla a to svetlo by ich vzalo do bezpečia, ale oni sa snažili to svetlo uhasiť. A keď sa snažili uhasiť to svetlo, vybili si mozgy.“

Povedal som, „Sláva Bohu.“ Myslím, že si myslel, že som blázon. Povedal som, „To mi pripomína niektorých z týchto ľudí, ktorí sa snažia poraziť Božské uzdravenie a moc vzkriesenia Ježiša Krista.“ Vybijete si mozgy; nikdy to nedokážete. Len to prijmite a odlette v tom do bezpečia. To je pravda. Amen.

¹⁸⁴ „Hovor ku skale, Mojžiš,“ povedal Boh Mojžišovi, „a ona vydá svoje vody, vydá Jeho vody.“

Prednedávnom som sa tu v istom múzeu díval na obraz tej udretej skaly. A vyzeralo to, akoby tam vytekal maličký pramienok, veľký asi ako ihla na pletenie. Pomyslel som si, „Akí smiešni môžu byť títo umelci.“ No, brat, mohol by som sám tú vec vypiť dosucha, ak by som bol skutočne smädny. Tak veru.

Viete, čo tam Mojžiš musel mať na pitie z tej skaly? Okrem všetkých tých zvierat tam mal cez dva milióny ľudí. Aby sa napili, bolo potrebné asi štyridsaťtisíc galónov za minútu. Haleluja.

¹⁸⁷ To mi pripomína niekoho v ich náboženstve. Máte len toľko náboženstva, aby ste išli v nedeľu ráno do nedeľnej školy, len si trochu zašpliechať a trochu vás to ovlaží.

Rád by som sedel pri Prameni, z ktorého vychádzajú prúdy (Haleluja), dosť na to, aby ma to previedlo cez večnosť. Haleluja. Som rád, že som sa odsťahoval z toho starého vlhkého miesta, ku Gejzíru, kde to stále vytryskuje. Tak veru.

Ľudia majú práve toľko náboženstva, aby ich to urobilo mizernými. „No, nedokážem sedieť viac ako desať minút. Ach, aký je ten kazateľ zdĺhavý!“ Aké hlboké je tvoje spasenie? To je pravda.

V nedeľu ráno idete hore a hovoríte, „No, pôjdem hore a vypočujem si, čo majú do povedania.“ A vezmete zopár kvapiek a vrátite sa a to je všetko, čo máte.

¹⁹¹ Brat, hovorím ti; keď Mojžiš udrel tú skalú, zaliala celú púšť. Amen. Tak veru. Jediná vec, všetko, na čo mali potrebu, oni len padli na zem a pili, pili, pili, až kým neboli naplnení. Stále prichádzalo viac vody, asi štyridsaťtisíc galónov za minútu. Predstavte si to, koľko ľudí, milión ľudí, dva milióny ľudí mohlo vypiť za minútu: smädní ľudia, okrem tiav a zvierat a toho, čo mali. A Biblia hovorí, „Vyšlo toho hojne.“ Ona jednoducho zaburácala naprieč tou púšťou.

¹⁹² To je spôsob, ako Ježiš Kristus dáva Ducha Svätého, nielen trochu, aby si povedal, „No, verím, že pôjdem a pripojím sa do zboru.“ Ó. „Ach, nemôžem zniesť ten hluk. Spôsobuje mi to zimomriavky.“ Ak by si niekedy zomrel, zmrzol by si na smrť, keby si sa dostal do neba, pretože, brat, keď sa tam dostaneš, budeš počuť nejaký ten hluk. Biblia hovorí, že oni kričia haleluja vo dne, v noci, po celý deň, pretože tam nie je žiadna noc. To je pravda. Keď sa dostaneš do neba, na druhý deň iste zomrieš. Tak veru. No, ty... To, čo si urobil, iba si prišiel a trochu sa ovlažil.

Či si nechceš sadnúť ku tomu gejzíru a nechať ho, aby sa to vylievalo, až ťa to obmyje do... (Haleluja.) ...do jeho stredu, až stratíš samého seba a nevieš, kde si.

[Prázdne miesto na páske. - pozn.prekl.] To je... Takto to chcete získať.

¹⁹⁴ Hovoril som svojmu strýkovi a otcovi, „Ó, ja viem plávať.“ V tomto malom rybníku, tu hore na Utica Pike.

Jedného dňa sa otec vrátil, sadol si na rúru a povedal, „Chcem ťa vidieť plávať.“ Ten malý rybník bol asi takto hlboko. Stál som na

krabici na mydlo. Vyzliekol som si veci, takto som si ľahol nosom k zemi a hýbal som sa hore-dolu na tej krabici od mydla a udieral som, to bahno lietalo oboma smermi a začal som to blato špliechať.

Povedal som, „Ako mi to ide, oči?“

Povedal, „Choď odtiaľ preč.“ Plávanie? To bolo po celý čas plazenie sa v blate.

A tiež máme veľa cirkevných členov, ktorí sa plazia v blate. To je pravda. Je to tak. Plazia sa v blate. Tak veru.

Jedného dňa ma môj strýko vzal do člna a ja som sa chváľil, ako viem plávať, a tu na rieke Ohio, je tam asi dvadsať stôp vody. On len schytil veslo, zrazil ma do vody a povedal, „No, čo s tým?“ Amen. Haleluja. Vtedy som musel plávať alebo sa utopiť. Ó.

¹⁹⁹ Teraz by si si tiež mohol zvyknúť. Príď ku gejzíru, kde Boh otvára tú skalú na púšti a jednoducho to vylieva. „Prehovor ku Skale,“ povedal, „a ona vydá svoju vodu.“

Môj priateľu, možno dnes večer, možno hynieš. Mal by si prehovoriť ku tej Skale. To je pravda.

Možno si išiel všade možné. Možno si išiel do nejakej cirkvi a pripojil si sa k metodistom a pripojil si sa k baptistom; a oni sa na teba nahnevali a odišiel si k presbyteriánom; a naspäť k letničným, tam k nazarénom, dolu k pútnikom svätosti, a stále si bez porozumenia.

No, či dnes večer len neprehovoríte ku tej Skale? Len... Hovoríte s Ním? Áno. On povedal, „Prehovor ku skale a ona vydá svoju vodu.“ To vydá Jeho vodu, ak len... Už Ho viac nemusíš udrieť. Len k Nemu prehovor. Len k Nemu priateľsky prehovor.

Možno ste boli u lekára. Možno ste urobili všetko, čo viete, ako ste sa pokúšali dostať do poriadku. Možno ste jednoducho urobili takmer všetko, čo je vo vašich silách, a nemôžete sa uzdraviť. Každý lekár, prešli ste cez každú kanceláriu, o ktorej ste vedeli, a ten lekár povedal, „Vy len... Pre vás sa nedá nič urobiť.“ Prečo dnes večer neprehovoriš ku tej Skale? On bude... Má tam pre teba vody Života, ktoré ti dajú Život v hojnom množstve.

²⁰⁴ Raz bola v Biblii žena, ktorá sa volala Hagar. Premýšľam o nej. A chystám sa zakončiť. Bola tam žena, ktorá sa volala Hagar a mala malé dieťa. Bola vyhnaná na púšť s jednou malou nádobou vody. Celý deň kýmila toho maličkého. Ale tá voda sa asi v strede dňa minula a to malé dieťa kričalo a plakalo. Jeho malé pery boli vyprahnuté a jazyk

opuchnutý. Úbohá, bojzlivá matka, čo mohla urobiť? Prehľadala každé malé miesto, ktoré mohla, aby našla trochu vody, ale nenašla sa žiadna voda. Ona nemohla zniesť, aby videla zomierať to dieťaťko; a tak ho položila pod krík a odišla asi na vzdialenosť dostrelu luku.

A tak si kľakla a prehovorila ku tej Skale. Keď prehovorila ku tej Skale, Anjel prehovoril naspäť a povedal, „Hagar, čo to tam vyviera?“

Bola tam studňa celá plná vody, ktorá tečie dodnes. Po takmer štyroch tisícoch rokoch to tečie až dodnes. Ten prameň, ktorý Hagar... tam je, to tečie dodnes. Prehovorila ku Skale a tá Skala vydala vody.

²⁰⁷ Jedného dňa išli nejaké hebrejské deti do ohnivej pece a prehovorili ku Skale. A tá Skala bola s nimi.

Raz vyšla zo Samárie nejaká žena. Bola znechutená. Bola hriešna a možno na jej živote viseli mnohé veci. A bola znechutená. Išla pre trochu úľavy k Jákobovej studni a potom sa vrátila naspäť. Chodila k Jákobovej studni a potom sa vrátila naspäť. A jedného dňa odložila vedro s vodou a stála tam znechutená. A tam vedľa nej stála tá Skala. Ona prehovorila ku tej Skale. On jej dal do duše veľký gejzír. Rozbehla sa do mesta. Ona už nikdy viac neprišla naberať. Ona mala Život. Povedala, „Podťe, vidzte Človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som kedy urobila. Či to nie je Kristus?“ Prehovorila ku Skale a tá Skala vydala Svoju vodu.

Bola jedna malá žena, ktorá vyhodila všetky svoje peniaze na lekárov a šarlatánov, ktorí jej zobrali všetky peniaze. Nemohli zastaviť ten problém s krvou. Pravdepodobne založila farmu a možno ju aj predala. A jedného dňa sedela a štrikovala a počula, ako Niečo ide po ceste. Prehovorila ku tej Skale. Tá Skala sa otočila a povedala, „Kto sa Ma dotkol?“ Keď hovorila ku tej Skale, skončilo to, On jej dal gejzír Života, ktorý zastavil ten krvotok. Ono sa to rýchlo zastavilo.

²¹⁰ Jeden starý slepý žobrák stál jedného dňa pri stene a triasol sa od zimy. Všetko, čo mal, bolo preč. A tu bol a bol taký mizerný a okolo prechádzali ľudia. Začul, ako Niečo prichádza; povedal, „Čo je to?“ A prehovoril ku Skale.

Všetci tí členovia cirkvi okolo neho sa ho snažili zastaviť a povedali, „Nie je to potrebné. Nemôžeš to dostať. Drž sa ďalej. Buď potichu.“

Ale on kričal hlasnejšie, „Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou, zmiluj sa nado mnou.“ A hovoril ku tej Skale, a tá Skala mu dala gejzír a jeho oči sa otvorili.

Tá istá Skala, ktorá bola na púšti, je tu dnes. To spôsobuje, že sa ľudia radujú.

²¹⁴ Jedného dňa celý Jeruzalem stál, aby videl Božského uzdravovateľa, náboženského fanatika, ako vchádza do mesta s niekoľkými ľuďmi, ktorí tam stáli a kričali na plné hrdlo, „Hosanna, hosanna, Tomu, ktorý prichádza v Mene Pánovom.“

Tí samozvaní členovia cirkvi tam boli so svojimi dlhými róbami a so svojimi doktorskými titulmi za sebou; povedali, „Nech mlčia. Ó, behajú mi zimomriavky po chrbte, alebo tak nejako. Nech sú potichu.“

Povedal, „Ak budú ticho, skaly budú okamžite kričať.“ Prečo to tak bolo? Práve tá Skala, ktorá bola odseknutá z vrchu bez pomoci rúk, prichádzala a kotúlala sa do Jeruzalema. Tie malé skaly z Nej pili. „Prehovor ku tej Skale a ona vydá Svoju vodu.“

²¹⁷ Ak dnes večer potrebuješ spasenie, hovor ku tej Skale; Ona vydá Svoju vodu. Ak si dnes večer odpadlíkom, hovor ku tej Skale; Ona vydá Svoju vodu. Ak si tu dnes večer a si bez Krista, skúsil si každý zbor, ktorý je v meste, aby si našiel spasenie; hovor ku tej Skale; Ona vydá Svoju vodu. Veríš tomu? Ak si odpadlíkom, odišiel si od Boha, myslíš si, že pre teba nie je šanca, len prehovor ku tej Skale a Ona vydá Svoju vodu.

Veríte tomu z celého srdca? Veríte, že Boh to udelí? Veríte tomu z celého srdca? Haleluja. On tu je dnes večer.

Ak si chorý a vyskúšal si všetko na svete, pokúsil si sa dostať do modlitebného radu a nedokázal si sa dostať do modlitebného radu; mal si modlitebné karty a bol si odmietnutý; išiel si na jedno zhromaždenie; išiel si na iné zhromaždenie; bol si pomazaný pastorom; prešiel si cez tento modlitebný rad. Bol si všade inde a nemôžeš sa uzdraviť, prečo teraz neprehovoriš ku tej Skale? Ona vydá Svoju vodu. To je pravda. Prečo raz nevyskúšaš Jeho? Hovor s Ním, práve teraz, zatiaľ čo On je v budove. Jeho prítomnosť je teraz tu, aby uzdravila každého jedného z vás. Verím tomu. Viem to z celého srdca. Naďalej tomu verím. Sú veci, ktoré neviem, ale sú veci, ktoré viem. A viem, že Ježiš Kristus, Syn živého Boha, je rovno tu.

²²¹ Zatiaľ čo sa dokonca teraz pokúšam urobiť zavolanie k oltáru, v mojom srdci sa práve teraz prelamujú videnia po celej budove. Ó, to je pravda. Moci Božie sú rovno tu. To je pravda. Cítim, ako sa tu On pohybuje. To ma rovno teraz začína prelamovať z jednej dimenzie do druhej; pretože sú tu chorí ľudia a ich modlitby sú to, čo to robí; aby sa potvrdilo Slovo Božie, ktoré hovorí, že On je rovno tu, aby dnes večer

ku Nemu bolo hovorené; tá istá Skala, ktorá tam stála a rozpoznávala ich myšlienky. On vedel, kde je tá žena, ktorá mala problém s krvou, a tak ďalej. On je teraz tu. Ak ku Nemu prehovoríš, On vydá Svoju vodu. Veríte tomu z celého srdca?

Čo si myslíš, pani, s... rovno tam v strede. No, nemáš žiadnu modlitebnú kartu, či áno? Tá pani, ktorá tam sedíš a máš okolo krku nejakú bielu vec. Máš cukrovku, však? Nemáš modlitebnú kartu, či áno? Nepotrebuješ žiadnu modlitebnú kartu. Veríš tomu? Môžeš prehovoriť ku tej Skale? Chceš s Ním rovno teraz hovoriť kvôli tvojej cukrovke? Potom sa postav na nohy. Je to tak? Len povedz, „Teraz prijímam Ježiša Krista ako svojho Uzdravovateľa,“ a Boh ťa vezme domov a uzdraví ťa. Hovor ku tej Skale. Nech ťa Boh žehná. V poriadku. Choď a buď uzdravená.

²²³ Čo si o tom myslíš, pani, ktorá sedíš vedľa nej? Máš kŕčové žily na nohách, však? To je pravda. Postav sa na nohy. Nie je to tvoj manžel, ktorý tam sedí vedľa teba? Je to tak? Ty máš tiež cukrovku, či nie? Je to tak? Polož ruku na svoju ženu. V poriadku. Obaja ste z Illinois. Nie je to tak? No, vráťte sa naspäť do Illinois, ako hovoríte ku tej Skale, a to vás opustí a už sa to nikdy nevráti. Haleluja.

Viem jednu vec, že tá Skala je tu, tá Skala vekov, ktorá bola udretá na púšti. To je pravda.

Čo si o tom myslíš, malá pani, ktorá má klobúk s kvetmi, sedíš tam s artritídou a snažíš sa to prekonať? Ty, ktorá si sa otočila a hľadela na druhú stranu, veríš z celého srdca, že Boh ťa uzdraví? Potom sa postav na nohy a dupni hore a dolu nohami a povedz „Tá artritída je preč,“ a je to tak. Hovor ku tej Skale a Ona vydá...?...

Hovorím vám, Ježiš Kristus, Ten istý, včera, dnes i naveky. On je tu, aby zmanifestoval všetko, čo...

²²⁷ Čo si o tom myslíš, pani, ktorá tam sedíš, povedala si, „Chvála Pánovi;“ máš ten ženský problém a sedíš tam v zeleno-vyzerajúcej bunde? Veríš, že ťa Boh potom uzdravil? Sedíš rovno tam, postav sa len na chvíľu. Veríš z celého srdca? Máš ženské problémy. Je to vred. Máš trubicu, z nej vychádza nejaký druh výtok. Nie je to tak? Ak je to pravda, zodvihni ruku. Čo ma núti to povedať? To je tá Skala, ktorá k tebe hovorí. Hovor k Nemu a buď uzdravená. Haleluja.

Ó, ako On chce priniesť Svoje manifestácie Svojej moci. A vidím Anjela Božieho, ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý nasledoval deti na púšti, ako sa teraz pohybuje po tejto budove.

²²⁹ Snažím sa nájsť jednu ženu. Ona sa modlí. Kde je, tu? Tu On stojí. Áno, je to malá žena, ktorá stojí rovno tam, druhá, ktorá tam sedí. Nie, ona... Je to o mužovi, ktorý tam stojí. To je manžel opilec, za ktorého sa modlíš. Nie je to tak, pani? Ak je to tak, postav sa rovno tam na nohy. Či nemáš manžela opilca, za ktorého si sa modlila? Ak je to pravda, zodvihni ruku. Hovor ku tej Skale a Boh ho z tej veci vyvedie.

²³⁰ Boh tu urobí čokoľvek, ak chcete, aby to urobil. Veríte tomu? Môžete s Ním hovoriť? Ak áno, postavte sa hneď teraz a hovorte ku tej Skale a tá Skala vydá Jeho vodu. Postavíte sa?

Kto Ho chce pre spasenie? Zodvihni svoju ruku a povedz, „Chcem, aby prišiel do môjho srdca.“ Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, a teba, a teba, a teba. Ó. Tak veru.

Tá rakovina ťa tam opustila, môj brat. Je to preč. Teraz môžeš ísť domov a byť v poriadku. Haleluja. To je pravda.

Všetci, ktorí chcete byť uzdravení, zodvihnite ruku a povedzte, „Pane, hovorím ku Tebe. Hovorím ku Tebe.“ To je pravda.

Tam On ide. Pane, tvoje problémy s nosovými dutinami ťa tam opustili. Si voľný. Chod domov v Mene Ježiša Krista; si uzdravený.

²³⁵ Ktokoľvek tu je a chce Ho teraz nájsť, zodvihni svoje ruky a povedz, „Ďakujem ti, Pane, že si ma uzdravil. Hovorím ku Tebe v Mene Ježiša Krista, že Ma uzdravuješ.“

Ó, Bože milosrdenstva, zošli dnes večer Svoju moc s pomazaním Ducha Svätého, zatiaľ čo On je v tejto budove, prechádza ponad obecenstvom. A nech Duch Svätý vykoná každý zázrak. Nech tam dnes večer nezostane v budove chorá alebo zmrzačená osoba. Nech uzdravíš každého jedného v Mene Ježiša Krista.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2022.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí